

El Sr. Pere Guinovart se'ns presenta puntual, cordial. És de pagès, diu, però a les mans només hi duu les durícies de l'alcaldia.

Això de ser alcalde és sempre per vocació. Penseu que ser alcalde suposa una sèrie de satisfaccions de tot allò que arribes a aconseguir. Jo comparo la feina de l'alcalde a una dona embarassada, com quan es va a buscar un fill amb tota l'estimació i aquell fill, amb el temps, surt a la llum. Veus els projectes acomplerts amb una relativa immediatesa. És molt probable que damunt la seva taula consistorial no s'amuntegui la paperassa. El quarter de planificació municipal s'allotja a la Casa Montoliu, un edifici emblemàtic del segle XVIII adquirit i restaurat pel municipi.

La seva "sotragada" candidatura va sorgir d'una moció de censura que van presentar els independents i Esquerra Republicana. D'això, en fa un any i escaig. **En aquells moments, jo estava d'independent en una llista d'ERC i es va fer una llista conjunta amb CiU perquè ens interessava aprofitar la conjuntura del Govern de la Generalitat. D'onze regidors, en vam treure set. Aquesta experiència dins el nostre municipi ha donat molt bon fruit.**

Parlem de fruits, doncs. En aquest cas "l'avellana oblige" ja que és el contrapunt indissoluble de l'activitat industrial i química dels dos mil quatre-cents habitants del Morell. Fins avui, "avellana" i "problema" són dos termes lligats dins la mateixa oració.

El problema de l'avellana és la manca d'un projecte de política agrària. Haviem d'entrar a Europa, i calia fer negociacions per poder fer una planificació dintre de les negociacions perquè en podríem sortir perjudicats a curt i mig termini. A cada territori ha de quedar un tres o quatre per cent d'agricultura. A Catalunya hem d'aconseguir que aquest percentatge de pagesos no plegui.

Darrera l'avellana s'amaga Turquia, sotjant el panorama europeu com un conqueridor potent i segur de la seva força. **Ens trobem que hi ha oferta però no hi ha demanda. Els turcs són els primers productors i els excedents sempre seran seus, de manera que els hauran de vendre a la baixa. Europa, que és deficitària en fruits secs, pot passar a dependre totalment del mercat turc, i això desencadenaria el fet que Turquia no tingués competència. Tenim divuit mil hectàrees d'avellaner que, ja ara, són competitives amb Itàlia. Si d'aquí a cinc anys s'equipara l'oferta i la demanda, el preu de l'avellana està garantit.**

I parlant de garanties, no sembla pas que sigui el punt fort de les infraestructures viàries del Morell, tenint en compte que tenen la concentració d'indústria petroquímica (Repsol Química i Repsol Petrol)

més important de Catalunya, d'Espanya i de bona part d'Europa.

El nostre municipi forma part del Pla Segta de seguretat. Penseu que la N-240 suporta un trànsit rodat pesant de matèries perilloses molt intens i que si algun dia passés res en aquesta carretera, aquestes matèries no tenen evacuació. Ens diuen que si hi hagués un sinistre químic, tothom s'hauria de quedar tancat a casa amb portes i finestres precintades, escoltant la ràdio (com el cas de Flix, que jo no considero vàlid perquè va passar en una hora en què tothom dormia). Però s'han oblidat d'una altra versió de catàstrofe: l'incendi. En aquest cas hi hauria d'haver forçosament l'evacuació organitzada de la població. Vet aquí la nostra impotència. Hem denunciat aquesta falta greu d'accessos viaris a la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques. La resposta sempre es mou en el mateix sentit: per la mena de sinistres que es preveuen no hi ha d'haver evacuació, per tant, no cal modificar les infraestructures. Vam acceptar la convivència amb aquesta indústria, però, i les relacions són excel·lents.

En tot cas, no han d'estar amb l'ai al cor en altres aspectes vitals de la vila. Només hi ha seixanta aturats i tothom disposa de vivenda. Benestar i riquesa, encara que Pere Guinovart diu, amb ironia, que ells són el sud. Deixem el sud, però, i tornem al nostre nord. L'alcalde del Morell manifesta satisfacció continguda quan ens parla de tot el que ha aconseguit. **Vaig fixar la meva actuació en quatre eixos bàsics: la sanitat, que tenim coberta amb un CAP sanitari amb recursos propis; l'ensenyament, que és el substrat del país i que tindrem totalment cobert l'any 1998 amb la construcció de l'institut per poder aplicar la reforma de l'ESO; el poliesportiu, que hem sacrificat en favor de l'institut, i un darrer repte que no sé si seré a temps de tirar endavant, un centre de dia.** Actualment tenen el Centre Social Cultural, donació de les esquerres locals després de la dictadura, que aglutina les entitats culturals del poble, l'edició d'una revista, i que és el lloc on els avis passen llargues estones.

És el paradigma de la convivència i tolerància del poble. Un poble que no vol ruptures ni daltabaixos, però que festeja l'autodefinició. **Mireu, jo, personalment, m'inclino per la independència de Catalunya sempre i quan sigui consensuada. De la mateixa manera que el meu poble pot considerar com a dret propi l'autodeterminació.**

Pere Guinovart, ens deixa amb la impressió que uns quants homes amb les idees tan clares com les seves aconseguiran finalment que l'avellana sigui, en boca de tots, doncs això, un fruit sec i res més.

Pere Guinovart Dalmau - El Morell - 2.352 hab. (el Tarragonès)